

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 27. júna 1996 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia jeho základných práv postupom orgánov prokuratúry, ako aj nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie svojho základného práva podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 27 ods. 1 a čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky postupom orgánov prokuratúry Slovenskej republiky o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie svojho základného práva podľa čl. 32, čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

3. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti požadujúcej náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške Sk 100 000,-- o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 9. apríla 1996 podanie [REDAKOVANÉ], označené ako: "Podnet pre nesprávny postup orgánov činných pre

porušenie ústavných práv. Účinné použitie zákonných prostriedkov znemožnené - článok 32 Ústavy" s pripojenými 26 prílohami.

1. V prvej časti svojho podnetu jeho pisateľ namietal nesprávny postup a prieťahy v konaní Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch, Krajskej prokuratúry v Bratislave - pobočka Nitra, ako aj Generálnej prokuratúry v Bratislave ohľadom svojho podnetu podaného na základe 12 zákona č. 60/1965 Zb. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o prokuratúre). Pisateľ podnetu v tejto súvislosti uvádza, že: "Jednostranne orientovaný - cielený postup prokuratúry - to sa ukazuje v priložených obsiahlych skutočnostiach svedčiacich o priamej spojitosti, nesprávneho postupu, čo dáva podozrenie z ujmy na právach a spiknutia voči mojej osobe". Z nesprávneho úradného postupu orgánov prokuratúry pisateľ podnetu vyvodzuje porušenie svojich základných práv a slobôd uvedených v čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 1 ústavy, čl. 2 ods. 2 ústavy a čl. 27 ústavy.

Konanie o podnete podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky začína jeho prijatím na ďalšie konanie, ak Ústavný súd Slovenskej republiky zistí, že boli splnené zákonom predpísané náležitosti podnetu upravené v 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov a že nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa 25 ods. 2 citovaného zákona.

Jednou z podmienok prijateľnosti podnetu je aj splnenie zákonom predpísaných náležitostí, pri ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky skúma, či označeným konaním, opomenutím alebo rozhodnutím štátneho orgánu mohlo dôjsť k porušeniu základných práv alebo slobôd označených pisateľom podnetu na ústavný súd. V prípade, že takáto príčinná súvislosť medzi namietaným konaním, opomenutím alebo rozhodnutím štátneho orgánu a označeným základným právom alebo slobodou existuje a podnet spĺňa aj ďalšie zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd ho môže prijať na ďalšie konanie. Ak však namietané konanie, opomenutie alebo rozhodnutie štátneho orgánu nie je v priamej príčinnej súvislosti so základným právom alebo slobodou, ktoré vo svojom podnete označil jeho pisateľ (t. j. namietaným postupom štátneho orgánu sa vôbec nevytvára možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody), ústavný súd podnet odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Pisateľ podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že postupom orgánov prokuratúry došlo k porušeniu jeho základného práva uvedeného v čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy. Základné právo uvedené v čl. 32 ústavy upravuje právo občanov postaviť sa na odpor "proti každému, kto by odstraňoval demokratický právny poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave, ak činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov sú znemožnené". Článok 12 ods. 1 ústavy potvrdzuje, že základné práva a slobody (vrátane toho uvedeného v čl. 32 ústavy) sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné, a čl. 2 ods. 2 ústavy ukladá štátnym orgánom postup iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a to vrátane ich postupu, ktorým sa má zabezpečiť rešpektovanie základných práv alebo slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky preto preskúmal, či existuje možnosť, aby postupom prokuratúry (orgánov prokuratúry) v konaní o podnete občana podľa 12 Zákona o prokuratúre mohlo dôjsť k porušeniu čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky a v tejto súvislosti aj čl. 12 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Preskúmaním vzájomného vzťahu zákonom určeného postupu prokuratúry (v zmysle Zákona o prokuratúre a osobitne jeho 12 - konanie o podnete občana) Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že neexistuje priama príčinná súvislosť medzi namietaným konaním orgánov prokuratúry a základným právom občana postaviť sa na odpor v zmysle čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky.

Pisateľ podnetu ďalej namietal, že postupom prokuratúry došlo aj k porušeniu čl. 27 Ústavy Slovenskej republiky, a to "cieleným postupom a priet'ahmi v konaní orgánov prokuratúry".

Článok 27 Ústavy Slovenskej republiky o. i. uvádza, že: "Každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami".

Preukázanie príčinnej súvislosti medzi označeným konaním, opomenutím alebo rozhodnutím štátneho orgánu a čl. 27 Ústavy Slovenskej republiky požaduje

označenie takého jeho postupu, v dôsledku ktorého sa toto základné právo občanovi odňalo, a preto ho ani nemôže reálne uplatniť.

Ako samotné podanie pisateľa podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky, tak aj jeho prílohy však nedokazujú (nedokladujú), že orgány Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch, Krajskej prokuratúry Bratislava - pobočka Nitra, ako aj Generálnej prokuratúry v Bratislave odňali [REDAKOVANÉ] právo na podanie podnetu (podnetov) v zmysle 12 Zákona o prokuratúre. Priložené prílohy k podnetu naopak dokazujú, že orgány prokuratúry jeho podnety prijali, zaoberali sa nimi a rozhodli o nich. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že samotné nevyhovenie podnetu občana na prokuratúru nemožno považovať za porušenie základného práva jeho pisateľa.

Ani v tejto časti podnetu namietajúcej porušenie čl. 27 Ústavy Slovenskej republiky postupom orgánov prokuratúry preto jeho pisateľ na ústavný súd neoznačil také ich konanie, ktorým mohlo dôjsť k jeho porušeniu.

V časti podnetu namietajúcej porušenie čl. 32, čl. 27, čl. 12 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 bol preto podnet [REDAKOVANÉ] odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, keďže neoznačil také konanie Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch, Krajskej prokuratúry Bratislava - pobočka Nitra a Generálnej prokuratúry, ktoré sú v priamej príčinnej súvislosti s tými základnými právami, porušenie ktorých pisateľ podnetu na ústavný súd namietal.

2. V druhej časti pisateľ svoj podnet rozšíril na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Namietaný postup ministerstva vnútra spočíval podľa pisateľa podnetu v tom, že do dňa podania podnetu na ústavný súd (t. j. do 3. 4. 1996) nedostal od ministerstva vnútra odpoveď na svoju "Žiadosť o uplatnenie programu "čistých rúk" (žiadosť datovaná 5. 6. 1995), a to ani po urgencii odpovede z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 2. 11. 1995.

Uvedený postup (nekonanie) Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pisateľ podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky hodnotí ako porušenie čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd aj v tejto časti preskúmal, či sú splnené zákonom predpísané náležitosti podnetu a či existuje priama príčinná súvislosť medzi nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a označenými článkami Ústavy

Slovenskej republiky. Žiadosť pisateľa podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky: "o uplatnenie programu čistých rúk" podlieha právnomu režimu vládnej vyhlášky č. 150/1958 Ú. v. o vybavovaní sťažností, oznámení a podnetov pracujúcich.

Uplatnenie práva na podanie sťažnosti, oznámenia alebo podnetu v zmysle uvedenej vyhlášky však nie je v príčinnej súvislosti s čl. 32 ústavy (právo občana postaviť sa na odpor), čl. 48 ods. 2 (právo na súdnu a inú právnu ochranu a konkrétne procesné záruky konania pred súdmi a ďalšími orgánmi poskytujúcimi "inú právnu ochranu") a ani s čl. 12 ods. 1 ústavy.

Aj v tejto časti bol preto podnet odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, keďže pisateľ podnetu neoznačil také konanie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorým mohlo dôjsť k porušeniu ním označených základných práv.

3. V tretej časti svojho podnetu jeho pisateľ uviedol, že v dôsledku namietaného postupu orgánov prokuratúry, ako aj Ministerstva vnútra Slovenskej republiky došlo: "v značnej miere k zníženiu dôstojnosti a vážnosti mojej osoby - 13 ods. 2 OZ a nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, v zmysle čoho si uplatňujem právo na náhradu škody v sume Sk 100 000,-- (čl. 46 ods. 3 ústavy).

V tejto časti bol podnet odmietnutý pre nepríslušnosť ústavného súdu, keďže žaloby na ochranu osobnosti (vrátane uplatnenia práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch) patria do právomoci všeobecných súdov, a nie Ústavného súdu Slovenskej republiky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať

opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 1996

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Tibor Š a f á r i k

 predseda senátu